

og Uafhængighed end den, der hidtil er tillagt Sogneforstanderskaberne, er ønskelig eller ikke; derom vil jeg forbeholde mig at ytre min Mening, naar Communeloven kommer til nærmere Forhandling; men jeg mener, at det at give en Lov om Sogneforstanderskabernes Indretning, saalænge der er saamegen Uenighed med Hensyn til deres Myndighed og Virkekreds, ikke ganske er den rette Vej. Naar den høitærede Indenrigsminister mener, at Spørgsmaalet om Kommunernes Sammensætninger er det vigtigste og det meest tvivlsomme Spørgsmaal i Communesagen, maa jeg tilstaae, at jeg ikke er af denne Mening. Jeg troer, at andre Spørgsmaal baade ere vigtigere og mere tvivlsomme end dette, og allermindst kan jeg antage, at man kan henføre det til de brændende Spørgsmaal; jeg troer derfor, at, hvis det brænder her, vil Branden ikke blive slukket ved den Lov, som er forelagt. En anden Hovedgrund, som gjør, at jeg finder megen Betænkelse ved at votere et saadant Brudstykke af Communalloven, er, at den ikke tager Hensyn til Kjøbstæderne, at der altsaa vel ved denne Lov, hvis den bliver omtrent som foreslaaet af Regjeringen eller som Udvalget har attraaet det, vil fremkomme en særdeles stor Uoverensstemmelse mellem Kjøbstad og Land. Det er sagt, at der i Kjøbstæderne ikke skulde være et saa levende Duffe om Udvidelse af communale Friheder som paa Landet. Det kan jeg ikke troe. (Indenrigsministeren: Valgfrihed). Ja Valgfrihed, det er det, jeg mener. Der er mere Anledning i Kjøbstæderne til at ønske en Udvidelse af Valgfriheden end paa Landet. Der er i Kjøbstæderne en stor Mængde Mennesker, der baade have Gyne og Lyst til at besatte sig med de communale Anliggender, som ere udelukkede derfra derved, at de hverken have en Eiendom af den Betskaffenhed, som gjør dem valgberetigede, eller drive borgerlig Næring. Der er saaledes mange Flere i Kjøbstæderne, der kunne have Attraa efter at faae Indflydelse paa Communalbestyrelsens Valg og paa Deeltagelse i Communalbestyrelsen selv, og mange Flere, som de øvrige Medborgere kunde ønske dertil, end paa Landet. Jeg vil hermed in- genlunde have sagt, at man burde foretage en

stor Udvidelse af Communalfriheden i Kjøbenhavn. Jeg troer, at det vilde være yderst betænkeligt, hvis man vilde indrette Communalloven saaledes, at det, man kalder Intelligentsen, skulde faae en overveiende Indflydelse paa Communalvalgene eller paa Communalbestyrelsen. Jeg troer, naar Kommunen ikke skal gaae til Grunde, maae de, som ved materielle Interesser ere knyttede til Kommunen, være de, som fortrinnsviis skulde raade; men jeg vil blot sige, at der er en Spire til et Duffe om Udvidelse, som har en større, idetmindste tilsyneladende Grund, end der kan ytre sig paa Landet, hvor, med Undtagelse af ganske enkelte Personer, det blot er dem, der ere aldeles smaa Grundbesiddere eller høre til den simple Arbejdsklasse, der ere udelukkede, da saaledes i Almindelighed Enhver, der har en nogenlunde selvstændig Subsistens paa Landet, har Adgang dertil. En anden Uoverensstemmelse mellem Kjøbstæderne og Landet vil der opstaae, naar Udvalgets Forslag billiges, at Præsten og Herredsfogden udelukkes; thi det er vel at mærke, at Embedsmænd, udnævnte af Regjeringen, have stor Indflydelse paa Communalbestyrelserne i Kjøbstæderne. Denne bestaaer nemlig ikke blot af Borgerrepræsentanter, som udnævnes af Borgerne ved frit Valg, men tillige af Magistraten, der udgjør en selvstændig Deel af Communalbestyrelsen, og hvis Samtykke i de fleste Tilfælde er nødvendigt, for at det, som Kommunens Repræsentanter beslutte, kan faae Gyldighed. Altsaa, i Kjøbstæderne er Regjeringselementet stærkt i Communalbestyrelsen. Dersom det altsaa aldeles udelukkes af Sogneforstanderskaberne, opstaaer der en ny Uoverensstemmelse. Det forekommer mig derfor virkelig, at man ved at indføre en saadan partiel Udvidelse af Valgfriheden paa Landet, uden at gjøre noget Lignende for Kjøbstæderne, da kun giver Stof til en højere Grad af Utilfredshed end den, man paastaar, at der for Tiden finder Sted. Jeg vil herved slet ikke have yttret nogen afgjørende Mening om, hvad der i og for sig selv kan være det Ønskelige; men jeg har kun gjort opmærksom paa, hvorledes Sagen endnu er saa uafgjort, at det ikke er hensigtsmæssigt, at man nu befatter sig med en Forandring blot